Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА ŚVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 197. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 17-го ЖОВТНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. OCTOBER 17, 1981 No. 197. VOL. LXXXVIII

Вдячні Союзовці

Члени Українського Культурного Клюбу в Перт Амбою, Н. Дж., з У. Дячук, В. Сохaном і М. Кордубою в Головній Канцелярії.

Джерзі Сіти, Н. Дж.— У понеділок, 12-го жовтня, делегація Українського Культурного Клюбу при 155-му Відділі УНСоюзу в Перт Амбою, Н. Дж., відвідала Головну Канцелярію і в-во „Свобода" та передали головним екзекутивним урядовцям Уляні Дячук і Володимирові Сохановi „плякату вдячности" за допомогу у заактивізуванні Клюбу та влаштуванні вже двох осінніх фестивалів. Значну ролю в цьому відіграла Марта Кордуба, яка відає відділом братської діяльности при Головній Канцелярії.

Делегацію очолила голова Клюбу Меланія Лоренс, а в її склад входили: Розалія Науменко, Меланія і Йосип Полаки та їхні діти Дон і Йосип, мол., та Роман Амброзевич.

Плянують поїздку до Люрду і Риму

Нюарк, Н. Дж. — Хор Укр. Кат. Церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., заплянував на 1982 рік паломництво до Европи. Винайманим літаком (чартер), із залогою 182 особи, хор задумує відвідати чудотворну місцевість Люрд, Франція, та взяти участь у посвяченні новозбудованої церкви в дні 28-го серпня 1982 року в день Успіння Пречистої Діви Марії. Паломництво відвідає також і Рим та привітає Блаженнішого Патріярха Йосифа з 90-літтям його народин.

Поїздка розчислена на 10 14 днів.

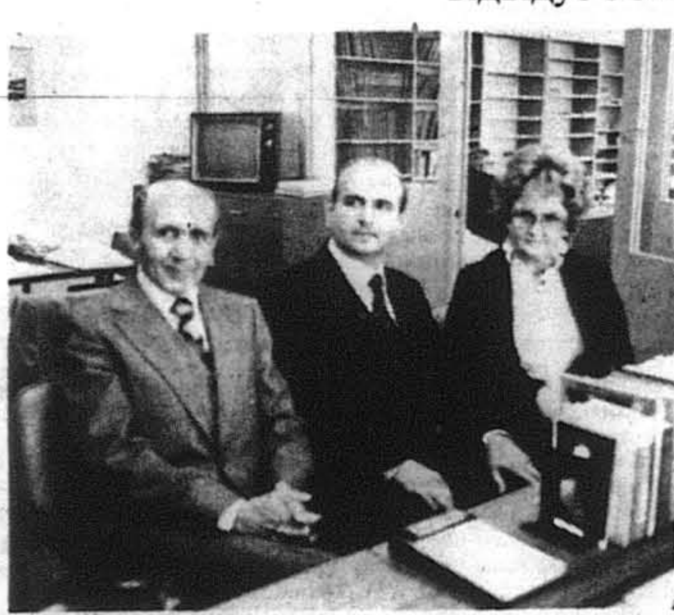
Охочих взяти участь у паломництві, прохається зголошуватись вже тепер, щоб, маючи запевнене число пасажирів, можна переговорювати з летунською компанією.

Подробиці та умовини поїздки будуть подані після зголошень.

Транспортацією та всіми справами, пов'язаними з нею, займається Українське бюро подорожей Марійки Гельбіґ, 845 Сенфорд аве., Нюарк, Н. Дж. 07106, тел.: (201) 371-4004.

Заінтересованих поїздкою, просимо зголошуватись на адреси: Українське бюро подорожей Марійки Гельбіґ, Михайло Добош, 234 Рішеліє тер., Нюарк, Н. Дж. 07106, тел.: (201) 373-9615.

Славний співак з Варшави відвідує ЗСА

Під час розмови в редакції (зліва направо): інж. Тарас Грицай, голова Літературно Мистецького Клюбу в Ню Йорку, маестро Володимир Денисенко і співачка Ія Мацюк-Грицай.

Джерзі Сіти (Л.В.) — В понеділок, 12-го жовтня, до Головної Канцелярії УНС і редакції „Свободи", завітав славний оперовий співак, провідний бас-баритон з Варшавського Великого Театру, українець Володимир Денисенко, разом з його друзями подружжям інж. Тарасом і Ією Грицаями, щоб познайомитися ближче і розповісти про себе, свою працю, загально про українців у Польщі і про кілька концертів, які він дасть на домагання американських і канадських українців.

Ролю його імпресаріо для цих, на швидку руку упляннованих концертів, буде сповняти співачка Ія Мацюк-Грицай. Виступи співака мають відбутися під патронатом Українського Народного Союзу в таких містах: Чикаґо, Ню Йорк, Філядельфія, Клівленд, Баффало, Нюарк-Ірвінґтон, і можливо Дітройт, а в Канаді — Торонто і Гамилтон.

Маестро Денисенко має замір залишитися тут до Різдвяних свят, а тоді — знову додому, до родини: дружини, сина і доньки, до Варшави, знову на свою оперну сцену. В концертах, які плянуються, і про дати, яких своєчасно буде подано в пресі, маестро Денисенко співатиме оперні арії і клясичні пісні, а зокрема з українських пісень такі: „О слово рідне, орле скутий" і „Думи мої" Заремби; „Поля мої", слова В.Симоненка, і „Чого мені тяжко", сл. Шевченка, обидві пісні — власної композиції співака.

Володимир Денисенко прибув до ЗСА вдруге. Пер-

(Продовження на стор. 4-ій)

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВІДБУЛАСЯ ІНСТАЛЯЦІЯ ВЛАДИКИ РОБЕРТА МОСКАЛЯ

Філядельфія, Па. (В.Д.). — У вівторок, 13-го жовтня 1981 року, тут, у соборі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, відбулася врочиста Архиєрейська Хіротонія Владики Роберта Михаїла Москаля у величавому українському східньому обряді, в присутності двох кардиналів і 13 архиєпископів Римо-Католицької Церкви та в такому ж самому числі — митрополитів, архиєпископів і єпископів Української Католицької Церкви та Католицької Церкви візантійського обряду в Америці, як теж чисельного священства та членів монаших чинів.

Ще 14-го серпня Владика Митрополит-Архиєпископ Стефан Сулик повідомив, що Папа Іван Павло II іменував о. шамб. Роберта М. Москаля єпископом-помічником Української Католицької Архиепархії з осідком у Філядельфії.

Це назначення наступило в наслідок пропозиції Синоду Українських Католицьких Єпископів, що відбувався під головуванням Патріярха Йосифа Кардинала Сліпого від 25-го листопада до 2-го грудня 1980 року в Римі. Найвищим достойником на інсталяції був Кардинал Владислав Рубін, префект Священної Конгреґації для Східніх Церков, який репрезентував Папу.

Самий акт інсталяції, що віддзеркалював велику красу і достойність українського обряду, перевів головний святитель на інсталяції Владика Сулик у супроводі Владик — Василя Лостена та Іннокентія Лотоцького.

В асисті взяло участь 18 українських прелатів, між ними ці, які дияконували, а це: о. Данило Троян і о. Іван Сенор; майстрами церемоній були — о. Мартин Канаван і о. Реймонд Ревак, а „Папську Буллу" читав в українській мові о. Тома Саюк, а в англійській мові о. Іван П. Стевенський.

Решта прелатів асистували Кардиналові Рубінові, Архиєпископові Кардиналові Джанові Кролеві, який очоилв 13 римо-католицьких архиєпископів і єпископів, як теж Митрополитові Суликові і Владиці Мирославові Любачівському, коадьюторові Блаженнішого і Архиєпископові Львова.

В акті хіротонії у „Папській Буллі" поміж іншим було сказано: „Ми, отже, розглянувшись між кандидатами на єпископську гідність, яких вибрав скликаний на те український Синод і Нашою Апостольською силою та властю, Тебе, возлюблений Сину, вибрали Ми на Єпископа незаміщеної Церкви Агатопільської і даємо за Помічника згаданому Пастиреві українців, одночасно ж надаємо Тобі права й обов'язки належні цьому становищу, як то воно законно постановляється в Листі ‚Святої Церкви', даному ‚З Власного Почину', дня 6-го місяця серпня р. Б. 1966".

Під час проповіді Митрополит Сулик відчитав Благословення від Патріярха Йосифа, в якому, поміж іншим, були такі слова:

„Прийми, Дорогий Владико, Брате у Священному Синоді Української Католицької Церкви і Сину Глави-Патріярха цієї Церкви моє батьківське напуття: кожна церковна одиниця поза межами Церкви-Матері на українській землі — це невід'ємна частина цілої Української Церкви древньої Київської Митрополії й всієї Руси. Свідомість цієї істини повільно затрачувалася в країнах нового поселення наших вірних.

(Продовження на стор. 4-ій)

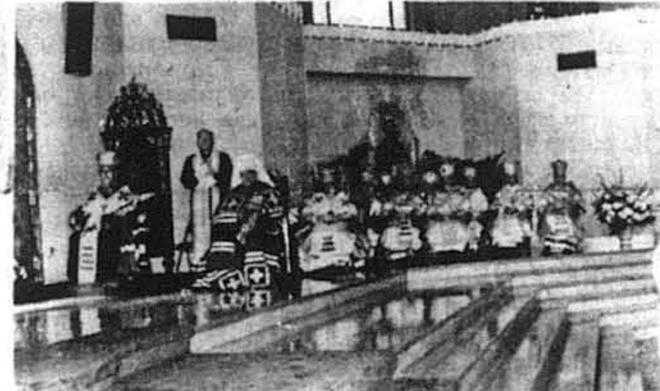

(Світлив ред. Ю. Зарицький)

З акту свячень Єпископа-номіната Роберта Москаля.

Новий Єпископ Роберт Москаль під час входу з Божими Дарами.

Українські Владики під час свячень. На першому пляні (зліва) — Владика М. Любачівський і Владика Мстислав. Поміж ними — о. протопресвітер С. Біляк.

В ПОЛЬЩІ ВИБУХАЮТЬ СПОРАДИЧНІ СТРАЙКИ

Варшава, Польща. — Західні пресові агентства інформують, що в цілій Польщі зростає брак харчових продуктів і це викликає велике невдоволення серед населення. Остання підвишка цін на тютюн і алькогольні вироби й на більшість харчів довела до того, що вже навіть вільній профспілці „Солідарність" тяжко контролювати розбурхані хвилі народних мас які домагаються кращої достави харчів і зниження цін, які абсолютно неспівмірні із заробітками робітників.

Покищо Крайовий Комітет не рішений на проголошення генерального страйку і надіється полагодити справи шляхом переговорів з урядом, але урядові чинники покищо відмовляються від переговорів перед нарадами Центрального Комітету Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, які відбудуться в кінці цього тижня і на яких як передбачають деякі політичні спостерігачі, можуть зайти навіть персональні зміни в ЦК, Політбюро і уряді.

Натомість у цілому ряді міст вибухають спорадичні страйки робітників. Наприклад Асошіейтед Пресс повідомляє, що майже 12,000 жінок, робітниць текстильних варстатів, окупували підприємства і виходять з них тільки у конечній потребі для полагодження родинних справ. Вони домагаються ліквідації підвишки на харчі і кращої достави харчових продуктів до міст. Речники „Солідарности" кажуть, що принаймні 17 таких підприємств відбули вже двогодинний страйк перестороги. Страйкують робітники в містечку Жирардові з населенням 37,000 осіб, Томашові, Мазовецькому і Ніводові та інших містах.

Вміжчасі стало відомим, що деякі комуністи варшавського воєвідства піддали сильній критиці „покірність" і „лібералізм" Станіслава Кані, теперішнього першого секретаря ЦК і члена Політбюро.

У пов'язанні з польською проблемою з критикою Заходу виступив також совєтський партійний ідеолог Міхаїл Суслов, який заявив, що „імперіялістичні кола" Заходу намагаються підсичувати рух польських „контрреволюціонерів". При тому він запевняв польських комуністів, що вони можуть повністю числити на допомогу Совєтського Союзу й інших „соціялістичних держав", членів Варшавського Пакту. Деякі західні кореспонденти саркастично підкреслюють, що у Польщі населення в загальному знає, як виглядатиме „допомога" совєтського бльоку. Приклад Мадярщини і Чехо-Словаччини є дуже наглядним і він так скоро не забувається.

ЗСА зміцнюють підтримку Єгиптові і Суданові

Вашінгтон. — Заповіджене президентом Роналдом Реґеном, державним секретарем Александром Гейгом і секретарем оборони Каспаром Вайнберґером збільшення допомоги Єгиптові і Суданові, проти яких щораз гостріше виступає СССР і його арабські сателіти, стає конкретним фактом.

Уряд президента Реґена, не проволікаючи, робить заходи у тому напрямі. Першим з них була висилка розвідочно-бойових літаків для охорони єгипетсько-суданських повітряних просторів. Два літаки АВАКС уже прибули туди, а інші прибудуть, якщо буде потреба.

Державний департамент вказав на зістрілення совєтськими ракетами типу САМ-6, або САМ-8 двох марокканських літаків на значній висоті. Марокканський король Гассан II, у своєму зверненні до марокканського парляменту, підкреслив той факт, що ніяка держава в Африці не має спеціялістів ракетної зброї, які могли б це зробити. Отже мусіли це зробити совєтські, або східньонімецькі вояки, які перебувають разом з партизанами Полісаріо, що воюють проти Марокко. Факт участи совєтських вояків в акціях різних партизан мав уже місце в Анголі, де двох совєтських полковників убито в часі бойових акцій і тіла їхні забрали південноафриканські частини, а інших забрано в полон. Участь совєтських вояків в бойових акціях на терені Африки по боці партизан та терористів вказує на те, що Москва рішилася на значну ескаляцію збройної боротьби на тому континенті, включно з висилкою туди своїх вояків.

Сателіт Москви, Лівія, постійно збільшує свої сили на суданському і єгипетському кордонах, і наглядно приготовляється для більших збройних акцій. Крім власних військових частин, школених і ведених совєтськими дорадниками, Лівія вже від довшого часу організує й перешколює інтернаціональні відділи, зложені з африканців та арабів для ширших мілітарних операцій.

Трудо пропонує новий компроміс

Оттава, Канада. — Перед відбуттям запропонованої на вівторок, 20-го жовтня, конференції прем'єрів восьми канадських провінцій, які протиставляться текстові нової канадської конституції, прем'єр Трудо мав зустріч з прем'єром Британської Колюмбії Вілліямом Беннетом, речником тих восьми провінційних прем'єрів. На тій зустрічі федеральний прем'єр Трудо подав нові компромісові пропозиції противникам нової конституції і заявив, що у випадку відкинення їх, він приступить до дальших заходів для переведення її схвалення.

Прем'єр Беннет після зустрічі з Трудом скептично висловився стосовно тих нових пропозицій, не подаючи їхнього тексту, та заявив, що в понеділок, 19-го жовтня відбудуться наради „вісімки", на яких формально останні пропозиції Трудо приймуть, або відкинуть, а наступного дня подадуть це рішення до відома Трудо і його уряду. Таким чином і у випадку прийняття пропозицій Трудо і у випадку їхнього відкинення федеральний уряд матиме відкриту дорогу до дальших кроків, щоб в решті дати Канаді справжню канадську конституцію, бо дотепер вона користується Британським північно-американським актом з 1867 року, як своєю конституцією.

Справа нової, справді канадської конституції тягнеться вже понад 50 років. Канадці англосаксонського походження завзято протиставляться новій конституції, побоюючись обмеження своїх і своїх провінцій прав і привілеїв. Зате канадці іншого походження, а особливо дрібні підприємці, велика частина вільних професій, робітники та фармери підтримують схвалення нової конституції Але довгі роки непродуктивних дебат вже і їх знеохотила, через що справа конституції перестає бути предметом публічного зацікавлення.

У світі

МІЖ ФРАНЦІЄЮ І ЗСА МАЄ ВІДБУТИСЯ ВИМІНА новими амбасадорами. Обидві сторони намічають на ті пости представників господарського життя, що вказує на господарську важливість тих двох постів у сучасних умовах поважної господарської нестабільности. Президент Роналд Реґен подав до публічного відома, що він плянує призначити на пост американського амбасадора до Франції банкира і спеціяліста для інвестицій Івена Ґриффіта Ґолбрайта. Французький уряд рішив призначити на пост французького амбасадора у Вашінґтоні Бернарда Верніє-Палліє, дотеперішнього головного директора автомобільного концерну Рено, який є державною власністю. Для того, щоб перебрати пост амбасадора у Вашінґтоні Верніє-Палліє зголосив резиґнацію з поста начального директора Рено з кінцем цього року.

АЯТОЛЛА ХОМЕЙНІ В ОСТАННЬОМУ СВОЄМУ виступі по радіо заявив, що ісламський уряд Ірану мусить поробити заходи для того, щоб могти з успіхом експортувати свого типу революцію до інших мусулманських країн. Для створення таких можливостей Іран, а особливо ісламський режим у ньому, мусить зміцнити себе. Не меншим недоліком є, на думку аятолли Хомейні, брак відповідної пропаґанди з боку іранських революційних чинників. Для усунення цього недоліку Іран мусить висилати за кордон, крім дипломатів на різні пости та з різними завданнями, ще й приватних людей, які пояснювали б про цілі й успіхи ісламської революції в Ірані. Цією акцією Іран повинен насамперед охопити відсталі країни „третього світу". Після промови Хомейні радіо подало інформацію про нові розстріли дисидентів у Ілямі та Шіразі в південному Ірані, в Решті над Каспійським морем та в інших містах.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ГЕЛЬМУТ Шмідт перебув серцеву операцію, в часі якої йому заложено електричний реґулятор („пейсмейкер"). Після переведення операції лікарі повідомили, що операція пройшла з повним успіхом і вже в короткому часі канцлер повернеться до нормальної праці. Загальний стан здоров'я канцлера, який має 62 роки, дуже добрий і після операції він не лише телефонував до своєї дружини, але мав двогодинну конференцію з керівником державної канцелярії, а крім цього писав листи. При кінці наступного тижня він вибирається у далеку дорогу до Канкуну, Мехіко, на міжнародну господарську конференцію. Одначе, з державної канцелярії заявили, що покищо це тільки його бажання, а не дефінітивне рішення державних чинників.

ВСУПЕРЕЧ ЗВІТАМ ТА ІНФОРМАЦІЯМ ЗАСОБІВ масової інформації про заплянованi засадничі поступки Ізраїля у майбутніх переговорах у справі автономії для палестинських арабів, канцелярія прем'єра Менахема Беґіна видала спростування, що ніяких більших змін у цьому відношенні не слід очікувати та що Ізраїль і надалі обстоюватиме персональну автономію для арабів, а не територіяльну. Ізраїль годиться на самоуправну адміністрацію для арабів, але застерігає за ізраїльським урядом право рішати такі питання як безпека країни, забезпечення населення водою, розбудова засобів комунікації тощо. Скрайньо наставлені араби, а таких покищо є більшість, вимагають таких форм автономії, які прямо і в короткому часі довели б до повного державного усамостійнення.

В Америці

В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ, КАЛІФОРНІЯ, РОЗПОЧАВСЯ судовий процес над шпигунами в користь комуністичних держав, зокрема в користь Польщі і правдоподібно Совєтського Союзу. Головним обвинуваченим є Маріян В. Захарскі, громадянин Польщі, який у віці 29 років був номінований варшавським урядом директором Польсько-американської машинової корпорації в Лос Анджелесі, яку у 90 відсотках контролює Польща. Прокуратура обвинувачує його за два проступки: збирання засекречених матеріялів і передавання військових таємниць комуністичній Польщі. Деякі розвідчі кола ЗСА переконані, що ці таємниці Варшава передавала далі до Москви. У шпигунстві обвинувачується також американця, Вілліяма Голдена Белла, колишнього співробітника літакобудівельної компанії Гюз Ейркрефт. Інженер В. Белл опинився у фінансових клопотах і йому тяжко було оплачувати люксусове помешкання. Тоді на „порятунок" йому прийшов М. Захарскі, який запропонував Беллові винагооду за деякі відомості про будову літаків та інші речі, у яких він був втаємничений. За свої послуги Белл отримав 110,000 долярів. Тепер Белл буде свідком прокуратури за обіцяний імунітет, а Захарскі може отримати доживотне ув'язнення, якщо буде засуджений.

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ КАЖУТЬ, ЩО НЕ тільки колишній президент Джіммі Картер під час свого побуту у Вашінґтоні критикував закордонну і внутрішню політику Адміністрації президента Роналда Реґена, але також його дружина Розалин висловлювалась критично про соціяльну програму Уряду. Як відомо, вона була сильно заанґажована в допомозі ментально хворим. Старання Розалин увінчалися успіхом, бо Конґрес схвалив цій справі відповідний закон, який Джіммі Картер підписав напередодні відходу з Білого Дому. Тепер у загальній програмі заощаджування нова республіканська Адміністрація переглядає усі поспішні ухвали і закони попередньої адміністрації, шукаючи можливостей де ще можна скоротити фонди. Конґресмен Генрі Ваксман, демократ з Каліфорнії, заявив, що все те, що була осягнула Розалин Картер тепер перекреслене республіканцями. Нова Адміністрація покищо не зайняла становища до виступів Картерів.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ ОБОРОНИ КАСПАР Вайнберґер, якей перебуває тепер в Европі, відбуде довшу розмову з французькими чинниками в Парижі. Темою розмови будуть справи міжнародної політики і оборони. Під час своєї подорожі Вайнберґер має в пляні зустрінутись з усіма міністрами оборони країн Північно-Атлантійського Союзу (НАТО).

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ВІДКИНУЛА голосами 301 до 111 пропозицію президента Роналда Реґена продати Савдійській Арабії модерні радарні літаки типу АВАКС й іншу зброю. Очевидно, Адміністрація не була заскочена вислідом голосування, бо в Білому Домі сподівалися такого висліду після затяжної кампанії демократів і деяких ліберальних республіканців веденої напередодні голосування. Але урядові чинники надіються на перемогу в Сенаті, яка прочистить шлях для продажу, бо на підставі ранішого закону для заблькування рішення Уряду потрібна спільна ухвала обидвох палат Конґресу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢ Make checks or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Передчасна радість ворогів

Відомо, що вбивство єгипетського президента Анвара Садата було важким ударом для всіх тих міжнародних чинників, які бажають собі стабілізації відносин на Близькому Сході, тамошнього миру і добробуту. Але, як це було, є і буде, жаль і смуток одних був втіхою і радістю для інших — для всіх тих, яких таврував президент Реґен, коли прощав делеґацію ЗСА, яка від'їздила на похорон Садата: „це ті, що нацьковують клясу проти кляси, країну проти країни, народ проти народу..." І президент Реґен гостро і виразно перестеріг усіх тих, хто радіє смертю Садата: „Ви лякалися живого Садата, але повинні ще більше лякатися його, як мертвого, бо пам'ять того праведного і хороброго мужа переможе вас"...

Це не була тільки реторика, це не були тільки ґарні слова, сказані з куртуазії для вбитого союзника і приятеля цієї країни. Бо ось голова американської делеґації, яка без прецеденту в історії — охоплювала всіх трьох живучих колишніх президентів З'єднаних Стейтів — Ніксона, Форда і Картера — державний секретар Александер Гейґ, перед своїм відлетом після похорону Садата в Каїро заповів, що невдовзі в обширі Єгипту і Перської затоки відбудуться великі американські військові маневри. Візьме в них участь морська фльота, наземне військо (морська піхота) і летунство, включно з бомбардувальниками типу Б-52. Гейґ не затаював політичної цілі тієї недалекої військової демонстрації: вона має підкреслити „присутність" Америки в обширі, що йому загрожують всі ті ворожі сили, про які згадував президент Реґен. І всі знають та усвідомлюють, що цими ворожими силами є однаково Совєтський Союз, як Лівія і Сирія, — всі, що радіють, що не стало Анвара Садата, державного мужа, який мав відвагу визнати ізраїльську державу і водночас боротися за справедливість двох мільйонів палестинських арабів під ізраїльською окупацією. Садат був добрим і побожним мусулманином, але ворогом мусулманських фанатиків типу іранського аятолли Хомейні, що його назвав був „люнатиком", — він завернув із совєтофільського шляху, яким ступав його попередник Нассер, прогнав совєтського амбасадора, став приятелем Америки і заводив модернізацію своєї відсталої країни.

Очевидно, Садат із своїм прозахідним курсом політики та змаганням до заведення миру і стабілізації на Близькому Сході, став сіллю в оці Москви і тих релігійних фанатиків і ретроґрадів, які хотіли б завернути Єгипет, на зразок Ірану, до середньовічного стану. І тому він загинув. Але у Вашінґтоні здають собі справу з цього, що не вільно допустити, щоб Єгипет став другим Іраном. Те саме стосується Савдійської Арабії, найбільшого продуцента нафти і тієї поміркованої арабської країни, з якою ЗСА прагнуть зберігати добрі взаємини, потрібні для спільної оборони обширу Перської затоки проти совєтського імперіялізму. І хоч Совєтський Союз використав пацифістичні настрої, що настали в Америці після прогри В'єтнамської війни, і „наздіґнав та переґнав" Америку в різних родах зброї, проте З'єднані Стейти Америки — все ще суперпотуга з велетенською збройною силою. Рішення перевести показ тієї сили в обширі Близького Сходу й Перської затоки саме тепер, безпосередньо після вбивства Анвара Садата, має на цілі перестереґти всіх, що прагнули б заповнити „пустку", яка буцімто настала після убивства єгипетського лідера. Сама єгипетська державна верхівка розуміє, що не може бути пустки і тому віцепрезидент Гасні Мубарак негайно переняв активне урядування. Однаково державний секретар Александер Гейґ, — він же 4-зірковий генерал, як і секретар оборони Каспер Вайнберґер, присутній теж на похороні Садата, перевели наради з Мубараком, який є також генералом і командантом збройних сил, в справі приспішеної достави зброї Єгиптові та сусідньому Суданові, що став предметом підривної комуністичної акції.

Кремлівським володарям напевно це не подобається. Але в політиці, та ще й у таких критичних і складних часах, як теперішні, треба мати відвагу, не обмежуватися до словесних протестів, як це робив Джіммі Картер, але демонструвати свою силу. Совєтська імперія не така всесильна і могуча, як здавалося: слабість совєтської імперії показалася на тлі боротьби польського робітництва та на тлі безсилля близько стотисячної совєтської армії проти партизанів у Афганістані. Тому радість лівійського диктатора Муамара Каддафі, протектора терористів, дійсно передчасна. Можна вбити людину, але не можна вбити ідеї миру та безкарно сіяти терор.

Володимир Левенець

„ТАЄМНИЦІ СВЯТОГО ЮРА" — НОВА СОВЄТСЬКА ФАЛЬШИВКА

Київська газета „Культура і життя", орган міністерства культури УССР та республіканського комітету профспілки працівників культури, помістила у числі з 20-го вересня ц. р. довшу рецензійну замітку про підготову чергової совєтської пропаґандивної фальшивки, тим разом фільму під назвою „Таємниці святого Юра", який, згідно з опінією рецензента В. Рибака-Акимова — „відображає політичні факти та явища сучасності й минулого".

Пропаґандивна повінь

Названий фільм вийде нібито за задумом режисера студії імені О. П. Довженка В. Підпалого, який, як відомо, був автором іншого подібного антиукраїнського пропаґандивного фільму п. з. „Спокута чужих гріхів", що згідно з опінією совєтських газетярів, „викривав злочинну діяльність українських буржуазних націоналістів у роки Другої світової війни й продажність та підтримку фашистів керівників уніятської церкви", пожвавлена діяльність якої в Україні і на поселеннях у країнах вільного світу й досі не дає спокійно спати комуно-московським імперіялістам і їхнім київським прислужникам.

Як собі все ще всі пригадуємо, окупаційні власті у західніх областях України силою заставляли населення, зокрема студентську і сільську молодь, відвідувати кінотеатри у яких демонструвався фільм Підпалого, щоб, як писали тоді деякі українські часописи в діяспорі, ще раз поглумитися над жителями цих областей знаючи про те, що вони самі, або їхні батьки були активними учасниками революційної боротьби і членами Української Повстанської Армії, яка боролася спершу проти брунатного фашистсько - німецького окупанта, а потім у такій же мірі проти нових „визволителів" української землі московських імперіялістів. Немає сумніву, що подивугідні дії УПА-ОУН були дуже дошкульними для нових „хазяїв" України, доказом чого свідчать їхні писання, які, не зважаючи на 30-річну відстань (у 1950 році були ще спорадичні бої і в цьому році загинув леґендарний провідник ОУН на українських землях і головний командир УПА Роман Шухевич — Тарас Чупринка), не втихають, а радше навпаки посилюються і то вже не у формі спогадів, як „залишків минулого" а у центрально сплянованій кампанії, що свідчить про наявність українського духа боротьби серед теперішнього покоління, яке, безперечно, взорується на досвідах недавньоминулої боротьби.

У фільмі „Таємниці святого Юра" В. Підпалий звернувся до часів Першої світової війни, — і як він каже, — „часів великої Жовтневої революції". Перед написанням сценарія, — говориться у рецензійній замітці, — Підпалий, разом із співавтором, львівським журналістом В. Добричевим, „вивчив архівні матеріяли, документи, наукові розвідки, монографії, мемуари, спогади очевидців, тогочасну пресу". „Культура і життя" зокрема підкреслює ці речі, щоб надати згаданому фільмові поваги і документальної вартости.

Фальшівники історії

Про щож говориться у фільмі, скерованому на дискримінацію Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького? В першу чергу про „обдурених" Митрополитом „хлопців", які вступають в ряди Січових Стрільців т. з. „січовиків" і „присягають на вірність австрійському імператорові Францу-Йосифу"; про співробітників Митрополита Андрея, „які були на послугах чужих держав" та багато інших, прямо кажучи нісенітниць. В. Підпалий, — пише газета, — хоче підкреслити у фільмі, що ідеї інтернаціоналізму, дружби народів мають бути розкриті в картині як двобій усього світлого прогресивного з жорстокими реакційними силами. Дуже цікаво простежити також характери людей у драматичних зіткненнях, внутрішніх боріннях, еволюцію героїв, їх нелегкий шлях від помилкових переконань до розуміння революційної правди".

Навіть немає сумніву, що совєтська пропаґандивна машина, маленьким коліщатком у якій є саме В. Підпалий, намагається скомпромітувати Українську Католицьку Церкву, як „реакційну" установу за своєю ідеологією, як прихильника і апологета „буржуазної влади в Україні", як „експлуататора широких народних мас". „Головні герої фільму — Роман і Стефа — довго блукали манівцями, — пише совєтська газета, — вони „беззастережно вірили в чистоту та благородство намірів митрополита. Остаточне прозріння прийшло, коли їм став відомий документ, підписаний цим церковним діячем: „Кінцева мета полягає в тому, щоб повніше підкорити українські землі Габсбурзькій, монархії, поставити на чолі України призначеного імператором видатного полководця австрійської армії, який буде гетьманом українського народу... Населення підпорядкувати австрійським цивільним законам, створити незалежну від Москви ук-

(Закінчення на стор. 3)

Михайло Кучер

РОДИНА В КОМУНІСТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Тепер уже можна сказати, що комуністичної родини немає, тому що немає комуністичного суспільства. Але тема чи проблема залишається. КПСС про таке обережно пише: родинні відносини цілковито звільняться від матеріяльних розрахунків і за основу матимуть почуття взаємної любови. Як би від питання комуністичної родини не відпекуватися, воно стає все більш актуальним. Комуністична пропаґанда твердить, що в комуністичному суспільстві родина буде існувати у звичайній традиційній формі. Але це відноситься тільки до часу „побудови комунізму".

Інша думка нам каже, що родина в комуністичному суспільстві буде існувати у складі двоє людей — чоловіка й жінки, себто фактично не родина, а подружня пара. Третій погляд передбачає, що в комуністичному суспільстві не буде сталої родини і такої не може бути. А буде вільне кохання. Такий погляд був популярний зараз після жовтневої революції. Відомий навіть маніфест на цю тему: „При комунізмі не буде родини. Зникне навіть слово „чоловік" (муж) і „жінка" (дружина). Не буде установ, де записуватимуть подружжя. Буде тільки вільна спілка вільних сердець".

Такі існують в СССР погляди щодо перспективи родини в комуністичному суспільстві.

Культурно-виховні функції. Партія такі функції поступово відбирає від родини і привласнює собі, щоб виховати „нову" людину, яка не пам'ятає свого роду. Діти у віці 7-15-17 років вчаться у державних школах, де виховуються у комуністичному дусі. Діти дошкільного віку охоплені дитячими садками, але не всі. Передбачено, що десь біля 1980 року всі діти дошкільного віку будуть охоплені дитячими садками. Того не сталося. Нема ані приміщень, ані вихователів.

З бігом часу діти переходять поступово на державне утримання. Спочатку-це тільки їжа, а пізніше будуть інтернати закритого характеру. Родинне виховання поступово зменшиться і врешті зовсім зникне. Хто схоче затримати у себе дитину, буде засуджений „публічною опінією"(фактично державою). Таким чином діти стануть державними, себто її власністю, як колись діти кріпаків у дідичів. Історія трагічно повторяється. Родина в СССР поступово звільниться від дітей і її культурно-виховні функції припиняться.

Зміна родинного побуту. Коли держава відбере від родини дітей, то родина тим самим обернеться у родинну пару. Згідно з переписом населення 1959 року в СССР, 26 відсотків родин складалися з двох людей (пар) і 26 відсотків — з трьох. Такі зміни викликала партія; її політика, технічно-економічні моменти та ідеологічні.

В СССР центр ваги духовних інтересів з родини переключається на виховання „нової" людини з колективною психологією. Партія стремить до того, щоб в робочому колективі використати не тільки робочий час людини, але і велику частину вільного часу. Таким чином поступово ліквідується побут родини.

Протиріччя перехідного часу. Стара традиційна і патріярхальна родина суспільства вже зникла, а на її місці постали чи постане нова родина яка буде відповідати новому суспільству. Звичайно, такий процес забере багато часу.

Дечого КПСС уже перелякалася і починає запевняти, що стара традиційна людина в СССР не тільки продовжує існувати, але й зміцніє. На XXII з'їзді партії в доповіді ЦК КПСС Хрущов впевняв, що помиляються усі ті, які твердять, що за комунізму родина зникне. В дійсності комуністична родина зміцніє та осягне велику стабільність. Це стало новою директивою партії та новою повінню словесної полови у партійній пресі. Ось зразок... „Широкою є сфера прекрасного життя родини. При комунізмі ця сфера зміцніє, пошириться... При комунізмі зміцніє все краще, що вже отримала соціялістична родина. Мрія народу про ідеальну щасливу родину стане дійсністю".

Звичайно, таке красномовство в СССР вже нікого не переконує і в світі також не зовсім вірять совєтській пропаґанді, поза лівими лібералами, яких досі багато. Італійська газета „Темпо" написала, що програма КПСС „плянує комунізм і цивілізацію подібну на життя у казармах і монастирях, але без Бога".

У СССР негайно образилися: „Це злісні вигадки про ліквідацію родини і її господарства, вигадки і брехні про казармне життя. Все це немає нічого спільного з комунізмом. При комунізмі родина залишиться основою суспільства і родині належить головна роля у вихованні дітей".

Постає питання чому совєтська пропаганда запевнює політику партії?

Родина і нарід. Заперечення совєтської пропаганди — це тактичний хід, засіб партії для наївних, яких все менше і його викликали дві причини. Народ виявив турботу за долю традиційної

(Закінчення на стор. 3)

З НАШИХ БУДНІВ

Про мої „будні"

Нав'язуючи до фейлетона п. з. „Знайшов Героя", пише мені добрий друг О. Г. з далекої Каліфорнії: „А Ти, милий брате, не роби з себе відважного вояка Швейка, бо в моїх очах Ти таки справді герой, а принаймні на сторінках „Свободи". В цьому місці хочу підкреслити, що в тому не так Твоя особиста заслуга і Твоїх писарських талантів, як головного редактора нашого найстаршого щоденника, що зробив тобі велику прислугу тим, що ліквідував на 4-ій сторінці Тарзана, усунувши з шпальт „Свободи Твого конкурента „намбер ван", — як кажуть американці."

„До речі сказавши, перед тим і моя жінка, і моя теща, і малолітня дочка, завжди зачинали читати „Свободу" від Тарзана, а тепер зачинають від Тебе і Твоїх „Буднів". Щодо мене, грішного, — пише добрий друг, — то я надалі залишився вірний нашим дорогим небіжчикам на третій сторінці, себто єдиній товариській хроніці, яка в нас існує, на жаль, не дуже то веселій і підіймаючій на дусі... Але я хочу йти в ногу з біжучими подіями і знати точно, котрий річник покликають на той бік..."

Отакі листи читачів попадаються час від часу до редакційної пошти, але й за такі треба дякувати Господу Богу і шановним кореспондентам!

Бо в загальному беручи справу, — як писав колись покійний колега-фейлетоніст, Федь Триндик, у львівському „Новому Часі", — „наш брат-русин, по своїй природі залінивий нашкрябати листа до редакції, хіба раптом запалає бажанням когось за щось облаяти на сторінках преси".

Але й на нашому подвір'ї буває велике свято, коли часом попаде до рубрики „Листи Читачів" таке красне і щире письмо, як шановної пані Лариси Дончук в 103 числі „Свободи", в котрому то письмі пані Лариса зволила ласкаво дати мені кредит за фейлетона „Бібліотекар". Попадаються ще й інші подібні листи в ряди-годи, зокрема від дорогої сусідки з рідного табору „Орлик", але, щоб від них, цих листів, аж лопалась-тріщала моя поштова скринка, цього аж ніяк сказати не можна...

До голосів читачів, що не вміщаються в поштову скринку, треба хіба зарахувати слово мого доброго сусіда з Першої авеню, українського бизнесмена, пана Пирського, що спитав мене недавно з ноткою докору в голосі:

— Мабуть ваші земляки з Бібрецького повіту, панство Татухи, переставились в кращі світи, що ви так зрідка їх споминаєте добрим словом у ваших „Буднях"?...

„Голос народу — голос Божий", — говорили античні римляни. Рад, не рад, а прийдеться присвятити наступного фейлетончика моїм добрим сусідам і землякам з Бібрецького повіту...

Ікер

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Речиталь Галини Бовкун

У четвер, 1-го жовтня ц. р., відбувся знаменитий концерт молодої піяністки Галини Бовкун з Торонто. Цей концерт був свого роду підготовою до дебюту в Ню Йорку, де піяністка виступить в Абраґам Ґудмен Гауз, 22-го жовтня ц. р.

Концерт в Торонто влаштувала Ґлендон Ґалерія в Ґлендон коледжі при Бродв'ю авеню. Публіка, яка заповнила невелику залю, зустріла піяністку з ентузіязмом.

Галина — ґрадуантка Музичного Факультету Торонтонського університету — виступала в Канаді, Америці, Франції, в радіо і телевізії, зі сольовими виступами, зі симфонічною оркестрою, і грає у камерних ансамблях. Часто вона акомпанює найкращому канадському скрипалеві Степанові Старикові. Варта згадати, що Галина Бовкун — це єдина піяністка в Канаді, так зв. Стайнвей лейді, якій фірма Стайнвей запропонувала доставляти в її користування фортепіян їхньої фірми, де б вона не виступала. Це неабиякий призілей для піяніста.

На концерті Бовкун виконала „Англійську Сюїту" ч. 3 Баха — чудово в стилі старих інструментів того часу: „Сонату" оп. 90, Бетговена — з динамічними контрастами; „Баркаролю" оп. 60, Шопена — поетично, та передавши лірику і драматизм — 6 „Етюд-Таблько", Рахманінова. Всі твори піяністка заграла в мольовій тонації, крім останнього.

Бурхливі оплески спонукали Галину заграти на додаток „Вальс" — Шопена, що прозвучав, наче делікатна мережка.

Гру Г. Бовкун характеризує стильова та вдумлива інтерпретація, логічне фразування, співучий тон, ніжні піяніссіма та сильне форте, яке ніколи не переходить у твердий або шорсткий тон, а завжди має глибину. Її гра — повна поезії.

По концерті відбулося сердечне прийняття-зустріч з молодою піяністкою, яке приготовили на спілку Комітет Українців Канади і Союз Українок Канади, Відділ Торонто.

У цій же ґалерії одночасно була виставка рисунків мистця Петра Колісника.

Оксана Бризгун-Соколик

Проф. д-р Микола Чировський

„РЕҐЕНОМІКА"

IУ

Противники такого підходу кажуть, що привернення золотого стандарту в консервативному змислі не захоронить американського господарства від проблем і коливань. Прихильники, однак стверджують, що такі проблеми і коливання були куди менше суворими за часів золотого стандарту. Адміністрована паперова монетарна система довела до неконтрольованого збільшення гроша в обізі і інфляції. Про це говорив вже британський економіст Д. Рікардо на початку XIX сторіччя. Золото об'єктивно обмежуватиме кількість грошей і збільшуватиме до них довір'я спільноти. Але саме перехід до золотої системи напевно спричинить короткометражеві потрясення і труднощі.

Із золотим стандартом зв'язана є і справа міжнародних господарських взаємин ЗСА і ціни золота на ринку. Рік тому ми були свідками небувалої ціни на золото, бо понад 800 долярів за унцію, а рівночасно найнижчої ціни доляра у відношенні до німецької марки, французького франка і японського єна. Американський міжнародний платний балянс був високо дефіцитний. Це теж поглиблювало домашні господарські проблеми, включаючи інфляцію і стаґнацію. Невідповідальна політика міжнародного нафтового картелю ОПЕК погіршувала ще положення, підбиваючи ціну на нафту і обезцінюючи доляр. Уряд през. Реґена вирішив, що конечно треба зарадити проблемі міжнародно платничого балянсу і міжнародної ціни доляра. Здецидована політика в господарському секторі вже спричинила деякі зміни на краще. Дальші зміни прийшли б із уведенням золотого стандарту.

У цьому і полягає суть теорії політики президента Реґена, яка наголошує продукцію і її видайність та хоче осягнути свою ціль. Різними шляхами, щоб відвернути прикрі наслідки наголосу на споживання і „велфері", які нищили і нівечили поступово виробничі сили країни.

Чи новий підхід і чи президент Реґен і його Уряд мають слушність, про це ще заскоро говорити. Це покажеться щойно за рік або за два. Кейнсіянсько-ліберальна теорія споживання і попиту тридцять п'ять років домінувала в Америці і її наслідків не можна замазати за місяць або два.

Якщо теорія „подачі" і продуктивности є правильна, то практично різні її аспекти можуть не виправдатися. Про це вчить само життя. В кожному разі є вже деякі показники кращого. 1. Інфляція обнизилася з 20 до 10 відсотків. 2. Ціна доляра піднеслася у відношенні до різних чужинних валют. 3. Ціна золота впала у відношенні до доляра майже на половину; 4. Безробіття дещо зменшилося; 5. Міжнародний платничий дефіцит змалів.

Одначе, федеральний дефіцит у 1981-му році передбачався на біля 42 більйони, але показалося, що може бути багато більший. Тому президент Реґен з такою енерґією узявся до другої „рунди" скорочування федерального видаткування, щоб таки бюджет зчасом збалянсувати.

Наприкінці — ще кілька слів про страйк летунських контролерів і поставу Уряду. Перш усього цей страйк був нелеґальний, а анархія ніколи не поправить американського господарського положення. В справу профспілок треба ввести якусь дисципліну. Як також за останніх кілька років позначився спад видайности і продуктивности праці робітника в ЗСА, і тут сильно винуваті профспілки. Вони підходили традиційно до робітника, як споживача, дбаючи про його добробут, а обнижуючи його продуктивність різними засобами. Уряд президента Реґена поставив наголос на продуктивність і тому прийшло до зудару, а з тим до гострої реакції Уряду, мовляв, ліберальна поблажливість для проступників права минула і для добра всього суспільства і його господарського життя — упорядкованість мусить бути відновлена. Як відомо, організоване робітництво влаштувало масову демонстрації у Ню Йорку і Вашінґтоні проти Реґенівської господарської політики, бачучи сильний наступ на свою традиційну філософію, яка іде врозріз із теорією „подачі", базованої на видатности праці і технології.

І ще один цікавий деталь, який вказує на велику трудність у розв'язці економічних питань. Як уже вище було зазначено, президент Реґен і його найближчі співробітники заплянували дальшу редукцію федеральних видатків в далекойдучій проєкції економічного уздоровлення країни. Тут включено скорочення видаткування у ділянці соціяльного забезпечення, а саме мінімальних „бенефітів" і відсунення збільшення пенсій у відношенні до коштів прожитку. Ліберальні демократи цьому спротивилися. Але теж з чисто політичних міркувань можливої втрати популярности Республіканської партії, провідні республіканські провідники устами сенатора Бейкера на Капітолі закликають цього не робити. Хоч треба підкреслити, що пенсії соціяльного забезпечення для старших осіб — за останні три роки зросли скорше як заробіткові платні в різних господарських ділянках. Перша ділянка, тобто винагороди непродуктивного сектора зросла скоріше і властиво коштом, платень продуктивного, працюючого, сектора. Це типове для т. з. держави добродійности „велфер" стейт, що спричинює інфляцію і в ЗСА і цілому західньому світі.

Однак політичні і навіть моральні міркування спиняють тут чисто господарську логіку. Надіймося, що в тому конфлікті між економією, політикою, етичним думанням, щоб не оскорбити старших громадян і потребуючих допомоги, -лібералізмом, консерватизмом, всенародним інтересом і вузьким інтересом поодиноких угрупувань, — здоровий глузд переможе і врятує народне господарство ЗСА від майбутніх трагедій.

В ІРАНІ НОВИЙ ГОЛОВНИЙ СУДДЯ, ЯКИЙ зайняв цей пост після застрілення попереднього, заприсягнув нового президента Ірану 42-річного Гоятолісляма Алі Хаменея. Новозаприсяжений президент заявив, що він гордий з того, що противники вбили попередніх президента, прем'єра, головного суддю і шефа поліції, бо це свідчить, що вони добре виконували свої обов'язки і вороги ненавиділи їх. В часі церемонії присяги урядові чинники повідомили про розстріл нової групи противників, що складається із 22 людей. А інформаційне агентство Парс розіслало комунікат про арешт у святому місці всіх магометан, Мекка, Савдійська Арабія, групи іранських паломників, які там влаштовували демонстрації в честь аятолли Хомейні. Як передає американська преса й інші засоби масової інформації, під час церемонії присяги присутні викрикували „смерть Америці".

Український Конґресовий Комітет Америки, Інк.
Essex — Union Branch
під патронатом Стейтової Ради УККА, Ню Джерзі
запрошує Вас на

ВЕЧІР-ЗУСТРІЧ
ІЗ КАНДИДАТАМИ НА ГУБЕРНАТОРА СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ

в суботу, 24-го жовтня 1981 р., о год. 6:30 веч.
в залі УНДому, 140 Prospect Ave., Irvington, N.J.

ПРОГРАМА:

1. Віткриття .... Інж. М. СЕМАНИШИН
2. Сьогоднішня економічна політика федерального уряду .... Д-р М. ЧИРОВСЬКИЙ
3. Голосуймо за Флорійом .... Пан Й. ЛИСОГІР
4. Голосуймо за Кейном .... Пан І. ГАЛІЙ
5. Слово Кандидатів
6. Схвалення становища Стейтової Ради УККА .... Мгр Д. РАК

Школа Кобзарського Мистецтва
в Ню Йорку
влаштовує

4-ДЕННИЙ ІНТЕНСИВНИЙ КУРС ГРИ НА БАНДУРІ

в днях 26, 27, 28 і 29-го листопада 1981 року в Ню Йорку, Н. Й.

Виклади та навчання від початківців до найбільш заавансованих будуть подані найбільш досвідченими інструкторами КАПЕЛІ ім. Т. ШЕВЧЕНКА з Дітройту, з участю ПЕТРА КИТАСТОГО.

Цього року число бандуристів є обмежене, тому просимо бажаючих зголошуватись якнайскорше. Нічліги — забезпечені.

Оплата за навчання 50 дол. від особи. Знижка 10% для двох з родини. Перекуска — без оплати.

•

В п'ятницю, 27-го листопада, буде

КОНЦЕРТ
ДЛЯ ШИРШОГО ГРОМАДЯНСТВА
квінтету: П. Китастий, М. Сердюк, М. Фаріон, П. Писаренко, Ю. Китастий

Клюб Круглого Стола в Ню Йорку
повідомляє, що

ЧЕРГОВА ЗУСТРІЧ-ПАНЕЛЬ

відбудеться

в четвер, 22-го жовтня 1981 р., о год. 7-ій веч.
в залі Українського Народного Дому
140 Друга Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Тема панелю:

БАБИН ЯР ЄВРЕЙСЬКИМИ І УКРАЇНСЬКИМИ ОЧИМА

В панелю виступлять: Михайло Крейзман, Марк Поповський, Ізраель Шмуклер, проф. Тарас Гунчак, Олесь Мотиль (мол.), Євген Стахів, та Микола Галів — предсідник панелю.

Членів і Гостей до участи в зустрічі запрошує —
УПРАВА КЛЮБУ

„Ню Йорк Таймс" знову інформував про Музей

Ню Йорк, Н. Й. — У своїй щосуботній рубриці „Провідник", в якій рекомендується, які культурні імпрези відвідати під час вікенду, „Ню Йорк Таймс" з 3-го жовтня помістив довшу нотатку з нагоди 5-річчя Українського Музею.

Газета підкреслює, що хоч п'ять років це коротка хвилина в житті в долішній східній частині міста, Український Музей зумів здобути собі тривале місце. Далі газета інформує читачів про програму демонстрації вишивання, дереворізьби, писання писанок, роблення прикрас з шкіри у стилі українського народного мистецтва, герданів тощо. Вкінці газета пригадує про постійну виставку народних строїв і цьогорічну виставку рушників в Музеї.

Родина...

(Продовження зі стор. 2)

родини. Це видно з наступного 1960 року в журналі „Новый мир" — для совєтської еліти, видрукувано статтю, у якій написано, що в комуністичному суспільстві родина не матиме дітей, бо кожна дитина зараз по народженні піде в ясла, а з них у дім для дітей. У зв'язку з цією статтею редакція журналу отримала багато листів з осудом і гнівом. Редакція журналу вирішила якось заспокоїти гнів читачів і видрукувала статтю протилежного змісту. Головна думка чергової статті зводилася до такого: це була б злісна карикатура твердити, що майбутня комуністична родина буде без дітей. Це фактично нонсенс, бо чоловік і жінка без дітей — це тільки подружня пара, але не родина.

1963 року в одному білоруському інституті була дискусія про родину в комуністичному суспільстві. Було стверджено, що родина зникає. Звіт про цю дискусію видруковано в „Комсомольській правді" і знову газета отримала немало сердитих листів, в яких висловлено категоричний протест проти твердження, що при комунізмі не буде родини. Писали: родина буде, повинна бути!

Партія знає про спротив народу її політиці і, щоб заспокоїти невдоволених і затурбованих, дала пропаґандивну директиву про збереження родини в комуністичному суспільстві і про майбутній (все майбутній!) добробут.

Є ще й інші причини. Родина в СССР все одно поступово відмирає, але покищо уряд не може взяти на утримання всіх дітей. Щоб збудувати комунізм і комуністичну родину треба покищо затримати традиційну родину, звідси ідеологічні викрутаси партії.

Чого не взяла на увагу завжди мудра партія із своїми історичними рішеннями — це демографічні процеси в цілому СССР і зокрема в російській республіці. Кількість великоруського населення зменшується, як також цей процес охопив УССР. Незабаром великоруське населення опиниться в меншості. Великий приріст населення дають азійські республіки.

Очевидно все таки є межі знущання і над покірною совєтською людиною. Жінки на політику партії відповіли одностайно: будете посилати каґебістів відбирати від нас немовлят? То взагалі не будете їх мати.

Подібні, але не ідентичні процеси відбуваються і в совєтських сателітніх країнах. Польська преса на чужині затривожилася захитанням вікового стану населення в Польщі. Звідти виемігрувала, або втекла одна третина молоді. Молоді поляки виїжджають за кордон і не повертаються додому, а віддають свої паспорти в польські консуляти — в надії хутко таким чином отримати право на азиль. Так стається в Австрії. Причин до того кілька: політична непевність в країні, неможливість виявити свої інтелектуальні і фахові здібності, заробити і закласти родину та взагалі апатія і небажання далі так жити.

У Чехо-Словаччині молоді люди перестали одружуватися і переляканa партія запропонувала людям подружнього віку кредити на будівлю будинків, авт і меблів. Спочатку це допомогло, але незабаром кількість одружень знову зменшилася, а кількість розводів осягнула 40 відсотків.

Причини ті самі, що в СССР — апатія, неможливість проявити себе, непевна політична будучність, неможливість утримати родину, бажання виїхати на Захід.

ФУНДАЦІЯ УВУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Пам'яті Володимира Трача

Дня 23-го серпня ц.р. несподівано відійшов у вічність в Маямі, Флорида сл.п. Володимир Трач, відомий підприємець та суспільно-громадський діяч в Тернополі, на 77-му році свого трудолюбного життя.

Дня 25-го серпня відправив панахиду о. Іннокентій Ричкун, ЧВВ, у каплиці похоронного заведення при численній участі громади Маямі та Голливуду. 26-го серпня перевезено домовину Спочилого до української католицької Свят-Успенської церкви, де парох о. Ричкун відслужив похоронне Богослуження та сказав прощальну проповідь.

Похорон відбувся на недалекому кладовищі Флаґлер Меморіял, де спочило вже багато піонерів та заслужених членів нашоїгромади. Від земляків Тернополя прощав Спочилого Б.Остап'як, притрусивши його домовину кількома грудками землі з рідного Тернополя. Пролунали тужливі звуки жалобної пісні „Видиш, брате мій".

Після похорону відбулася тризна у церковній залі, під час якої виступали зі щирими словами співчуття від маямської громади М. Ракуш, ред. Б.Катамай, Тарас Ванчицький, а від Культурного Центру у Голливуді — А.Вугляр, І. Ґнопко, Степаненко та п-і Гарматій. Усі промовці згадували св. п. В.Трача, як людину криштально-чесного характеру, патріота, релігійного та жертвенного на різні культурно-наукові та релігійні цілі. Вкінці старший син Покійного Любомир подякував від родини парохові та усім бесідникам за теплі щирі згадки про його незабутнього батька. Зокрема подякував він жінкам, які зайнялися поминальним полуденком та обслуговуванням учасників тризни.

Володимир Трач приїхав у молодому віці зі Збаражчини до Тернополя і почав практикувати у купецьких підприємствах. Але вже в короткому часі, завдяки своєму талантові та здібностям, дійшов до вершин купецько-промислової професії. Він зорганізував гуртівню споживчих товарів, провадив великий склад вугілля та опалевого дерева (на спілку з Дзюбановським), арендував тернопільський став, висилав взимку рибу до Львова, Кракова і Варшави. Та ким чином, він став організатором-піонером купецько-промислової ділянки в Тернополі. В 1934 році організовано в Тернополі „Союз Українських Купців та Промисловців", який після короткого головування посла Василя Болюха, очолював В.Трач аж до приходу большевиків у вересні 1939 року. Болшевики заарештували його та тримали в тернопільській тюрмі півтора року, а дружину і дітей вивезли в Казакстан, де вони каралися кілька років.

Під час німецької окупації влітку 1941 року увійшов В.Трач разом з д-ром Чумаком, д-ром Голейком, інж. Шиприкевичем та Ф.Колодієм до управи міста Тернополя.

Після скитальської мандрівки поселився він із родиною спершу в Торонто, а згодом перенісся до ЗСА і замешкав в Маямі Біч. Не зважаючи на свою працю в адмініструванні готелю та апартаментів, він завжди знаходив час для праці в громаді, зокрема у Культурному Центрі в Голливуді, де він вклав велику суму грошей на закуп будинку. Він виступав з доповідями на національних святах, співав в хорах та брав участь у театральному гуртку.

Св.п. Володимир залишив у смутку дружину Анну, синів Любомира, Левка та сім внуків. Небіжчик пишався своїми внуками, з яких один став лікарем, а другий фармацевтом. Він залишив тривалий слід своїм життям та працею для свого народу там, на рідній землі, і тут, у новій батьківщині.

Тернопільські земляки збережуть у своїх серцях світлу пам'ять про свого друга Володимира назавжди.

Б.Остап'юк

„Таємниці"...

(Продовження зі стор. 2-ої)

раїнську церкву, яка буде молитися за його величність Франца-Йосифа. З волі бога — навіки з австрійською державою Габсбурґів — присягаємо на вірність до крові".

„Так митрополит Андрій, —пише далі у рецензії В. Рибак-Акимов, — разом зі своїми поплічниками плянував майбутнє українського народу". Не дивно, — каже він, — що цей документ зберігався за сімома замками в сховищах собору святого Юра, був якраз тією таємницею, навколо викриття якої розвивається одна з основних, майже дедективна, лінія майбутньої картини".

Музику до фільму „Таємниці святого Юра" пише київський композитор Г. Ляшенко; художник постановник — М. Раковський. рецензент каже, що „митці відчувають постійне піклування ними партійних, радянських і громадських організацій", а мешканці Львова, немов би „охоче беруть участь у масових сценах".

Наприкінці вересня колектив повернувся до Києва і працюватиме у павільйонах студій імені О. П. Довженка.

Отже, як бачимо, кампанія совєтської клевети, очорнювання, перекручування історичних фактів і брехні продовжується повною парою. Продовжується, очевидно, тому, що починаючи від приблизно 1960-их років почалась віднова не тільки УКЦеркви, але і всього українського життя, — почався активний спротив окупантові, а тому совєтські диктатори наказали зґраї пропаґандистів латати їхні імперські діри.

УІА відкриває осінній сезон

Ню Йорк, Н.Й. — Дирекція Українського Інституту Америки повідомляє про товариське відкриття сезону, яке відбудеться в неділю, 18-го жовтня ц.р., о годині 5-ій по полудні у власному приміщенні при 2 Іст 79 вул. (ріг П'ятої аве.) з програмою і буфетом. Почесною головою імпрези відкриття є дружина президента УІА Теодора Джуса, Норма, заступниці голови — Марія Лисогір, Ольга Ястремська і Лідія Гук.

Це відкриття осіннього сезону заповідається як цікава товариська імпреза, і воно є вислідом, як і всі дальші програми, більшість з яких, вже запляновaна, інтенсивної плянувальної праці, переведеної протягом багатьох місяців.

Рада Директорів і її кілька комісій відбували ширші й вужчі сходини, займаючись пекучими справами, які стоять перед УІА і його дальшою діяльністю.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ НА ВІЧНУ ВАТРУ

СВ. П.

ТЕОДОРА ЛЮДКЕВИЧА

ЧЛЕНА 3-го КУРЕНЯ УПС „ЛІСОВІ ЧОРТИ"

буде відправлена

ПАНАХИДА

у суботу, 17-го жовтня 1981 року
під час 10-ої Великої Ради
Уладу Пластового Сеніорату
на „Верховині" в Ґлен Спей, Н. Й.

3-ІЙ КУРІНЬ УПС та УСП

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
МАМИ, БАБЦІ І ПРАБАБЦІ

бл. п.

МАРІЇ ГЕРЦИК

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

26-го жовтня 1981 року, в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., о год. 8;30 рано і в Беті, Н. Й., в церкві Царя Христа, 25-го жовтня 1981 року

ЗА СПОКІЙ ДУШ МАМИ І ТАТА

бл. п.

МАРІЇ і ІВАНА ГЕРЦИК

Прошу Родину і Знайомих про молитви для них.

Дочка — АННА
і зять — АНТІН МУЛИК

ДОПОВІДЬ

ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

на тему:

„УКРАЇНА І 80-ті РОКИ"
— НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ —

•

Народний Дім — Ірвінґтон, Н. Дж.
140 Prospect Avenue
Неділя, 25-го жовтня 1981 року, о год. 4-ій по пол.

Комітет Прихильників Валентина Мороза

Мала Рада Української Автокефальної
Православної Церкви у вільному світі
закликає всіх Православних Українців урочисто святкувати

60-РІЧЧЯ
ВІДРОДЖЕННЯ УАПЦ

під час Першого Всеукраїнського Собору в Св. Софії Київській всесоборною висвятою *23-го жовтня 1921 року Митрополита ВАСИЛЯ ЛИПКІВСЬКОГО й інших єпископів, пізніше замучених за Христа й Україну.*

УРОЧИСТУ ВСЕНІЧНУ в суботу, 24-го жовтня, о 6-ій год. веч. й АРХИЄРЕЙСЬКУ БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ, в неділю, 25-го жовтня, о 10-ій год. ранку, в катедрі УАПЦ Св. Ап. Андрія Первозванного в Дітройті, Миш., відправить Преосвященний Єпископ ПЕТРО в сослуженні Духівництва.

Після подячного молебня —
БРАТЕРСЬКА ТРАПЕЗА
в церковній залі.

Протопресвітер ОЛ. БИКОВЕЦЬ,
голова Малої Ради
ІВАН ЧИКАЛО, *секретар*

Український Хор „ДУМКА" в Ню Йорку
повідомляє, що
в неділю, 25-го жовтня 1981 р., в церкві Св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку
буде відпралена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
ПО ПОМЕРЛИХ ЧЛЕНАХ НАШОЇ СПІВОЧОЇ РОДИНИ

АНДРУСИШИН ГРИГОРІЙ
БАНДУРА ІВАН
БЕРДНИК ОЛЕКСАНДЕР
БІДЯК БОГДАН
БОГАЧЕВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР
ВОЙЦІЦКИЙ СТЕПАН
ВОЛОСЯНСЬКИЙ ТЕОФАН
ГЕНТІШ ВОЛОДИМИР
ГРЕБЕНЯК ІВАН
ҐУЗАР ЯРОСЛАВ
ҐНОЙ РОМАН
ДАНИЛЮК ЕВГЕН
ДРАГАН БОРИС (М. Д.)
ЖУКОВСЬКИЙ ІВАН
ЗАДОРОЖНИЙ ІВАН
КАРАТНИЦЬКИЙ БОГДАН
КАРҐЕВИЧ БОГДАН
КЕФОР ІГОР
КОВАЛИШИН ЯРОСЛАВ
КОРОЛЬ ЮРІЙ (М. Д.)
КОСТИНЮК ВОЛОДИМИР
КУЗЬМИН ОСИП
КУПЧИНСЬКИЙ РОМАН
ЛИСКО КОНСТАНТИН
МРОЗОВСЬКИЙ БОГДАН
НЕДІЛЬСЬКИЙ ІВАН
ПЕТЕШ ЯРОСЛАВ
ПИРОЖАК БОГДАН
ПРИПЛЕСЬ МИКОЛА
РАБІЙ ЮРІЙ (М. Д.)
РЕЙНАРОВИЧ ОСИП
РАК БОГДАН
РУБЧАК ЗЕНОН
СЕМКІВ ЙОСАФАТ
СТАХІВ МИРОСЛАВ
СТЕПАНЯК РОМАН
СТЕЦУРА ОСИП
СТРУК МИКОЛА
ТОМОРУҐ РОМАН
ХОЛЕВЧУК ВОЛОДИМИР
ЧОПИК МИКОЛА
ЧОРНІЙ ЕВГЕН
ШУГАН ЕВГЕН (М. Д.)
ШУГАН ІГОР

ВІЧНА ІМ ПАМ'ЯТЬ!

Проситься усіх Членів „Думки" і Шановне Громадянство взяти участь у церковній відправі.

Управа Хору

БОРІТЕСЯ — ПОБОРЕТЕ!

Українки й Укр ці!
В суботу, 7-го лис опада 1981 року о годині 2-ій по пол.
біля Об'єднаних ацій у Ню Йорку
відбудеться

ВСЕНАРОДНА УКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ
В ОБОРОНІ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРАВ УКРАЇНИ У 40-ЛІТТЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ АКТОМ 30-го ЧЕРВНЯ 1941 Р.

По українських і американських промовах політичних діячів, відбудеться похід до совєтської амбасади на 67-му вулицю.
КЛИЧЕМО ВСІХ НА МАНІФЕСТАЦІЮ!

ВСІ НА МАНІФЕСТАЦІЮ!

Збірка учасників на 47-ій вулиці, між 1-ою і 2-ою Авенями, о год. 1:30 по пол.

Кавалькада авт збирається на 1-ій Авеню, між 34 — 38 вулицями, о год. 11-ій перед полуднем.

Промовці:
в українській мові .... п. В. Мазур
в англійській мові .... п. А. Лозинський

Комітет Організацій Українського Визвольного Фронту

У Філядельфії відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

Відродити цю свідомість єдности — це довг супроти Господа Бога і нашої Церкви, довг, який кожний Владика обов'язаний сплатити. Тому під пастирським проводом свого правлячого Владики - Митрополита сплатіть цей довг і рятуйте Вам повірений Божий Люд перед розтіччю і загибеллю!"

Із українських ієрархів з-поза Америки й Канади був Владика Августин Горняк, Апостольський Екзарх Англії, і Владика Ефраїм Кривий, єпископ українських католиків в Бразилії. Присутніми на хіротонії і бенкеті рівнож були: о. шамб. Юрій Миляник, підсекретар Священної Конгрегації для Східніх Церков, і о. шамб. Ренато Бруні, член цієї ж Конгрегації.

Участь Митрополита Мстислава в Хіротонії

Одним з маркантних аспектів інсталяції Владики Москаля була присутність Блаженнішого Митрополита Мстислава, голови Української Православної Церкви в ЗСА, якого у спеціяльному зверненні привітав Митрополит Сулик. Митрополит прибув в асисті о. протопресвітера Степана Біляка, голови Консисторії Української Православної Церкви в ЗСА, і о. ректора Франка Істочина.

На закінчення Архиєрейської Служби Божої Митрополит Сулик виніс „многоліттєвіє" для нового Владики Роберта Москаля, для Папи Івана Павла II, Патріярха Йосифа, Кардинала Рубіна і Митрополитів — Германюка, Коціска і Мстислава, Владики Лостена та всіх інших єпископів, священиків і всього українського народу. Теж відспівано „Многая літа" Митрополитові Суликові, що його заінтонував Владика Лостен.

Під час Архиєрейської Хіротонії співав катедральний хор під дириґентурою Осипа Лупаня.

Бенкет

Увечері в год. 7-ій відбувся святочний бенкет, у якому взяло участь 1.300 осіб. Програму бенкету відкрив о. Ричард Семінак, заступник декана Філядельфії, а відтак гості відспівали американський і український національні гимни.

Вступну молитву провів о. Юрій Миляник, функції господаря бенкету справляв Владика Дмитро Грещук.

У мистецькій частині виступив чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії під дириґентурою Михайла Длябоги, який проспівав кілька українських пісень. Виступило також вокальне тріо СУМ-А — Леся Леськів, Софія Дейнека і Ольга Блага, які під проводом Зої Маркович і Олени Шишацької, відспівали три українські пісні.

На бенкеті промовляли: Архиєпископ Любачівський, який заступав українську католицьку ієрархію; о. шамб. Р. Данильчук; о. проф. Михайло Пиріг, який промовляв від духовенства; Сестра Томія Гриневич, СПМ, від монашества; д-р Олександер Лужницький і д-р Богдан Лончина — від мирян.

Владика Сулик, промовляючи українською й англійською мовами, підкреслив великі моральні й інтелектуальні вартості нового Владики Москаля та його беззастережну і віддану вірність пастирській праці для Української Католицької Церкви. Опісля Владика Стефан представив Кардинала Рубіна, гостя з Риму та представника Папи Івана Павла II, якого він репрезентував на цій хіротонії. Зазначуючи, що мати Кардинала Рубіна була українкою, яка зуміла прищепити йому любов і почуття відданости Українській Католицькій Церкві і українському народові, з якого вона походила, він згадав, що кардинал знає добре проблеми українського народу.

Кардинал Рубін зворушений і радий з такого ентузіястичного прийняття українською публікою, виголосив привітання і промову українською мовою.

Владики Стефан і Мстислав під час привітання після обходу з Євангелієм.

Кардинали Джан Крол і Владислав Рубін.

На бенкеті промовляє о. проф. М. Пиріг. Сидять (зліва), Кардинал В. Рубін, Єпископ-помічник Р. Москаль і Митрополит М. Германюк.

Головною темою його промови була „Тайна Священства" і передусім функції єпископа, бо від вміння єпископа примінювати своє колосальне знання церковної практики і історії залежить стан духовенства.

На закінчення промовляв Владика Москаль, який виявив свій талант, як оратор. Він сказав, що це, що його назначили новим єпископом, він уважає „великим чудом". Він теж підкреслив, що він вповні приготований на посвяту для Української Католицької Церкви і українського народу. Він перш усього подякував своїм батькам, які його виховали на вірного сина Української Католицької Церкви, а відтак своїм учителям-священикам та померлим ієрархам — Амброзієві Сенишинові і Йосифові Шмондюкові, — та живучому Владиці Василеві Лостенові.

Бенкет закінчив молитвою Владика Максим Германюк, Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді. Опісля присутні відспівали „Боже Великий, Творче Всесильний".

Серед численних представників від українських організацій був мгр Іван Базарко, президент СКВУ, який сидів за почесним столом. Від Українського Народного Союзу взяли участь: головний предсідник д-р Іван Флис, який був за почесним столом; заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Василь Оріховський та Зенон Снилик, головний редактор „Свободи".

У цьому видатному торжестві взяли теж участь головні контролери УНС о. протопресвітер Степан Біляк і д-р Богдан Гнатюк, як теж головний радний Іван Одежинський, старший організатор Степан Гавриш, голова Округи УНС у Філядельфії Петро Тарнавський та інші численні союзовці.

Славний співак...

(Продовження зі стор. 1)

ший раз він відвідав Америку в 1958 році, тоді мав нагоду награти платівку, тираж якої не був великий і швидко розійшовся. Тепер, після тріюмфальних виступів на сценах багатьох европейських театрів, маестро прибув сюди, щоб поклонитися могилі свого батька у Баффало, Н.Й., і, як сказано, відбути зустріч з українцями в Америці. Сам він народився в Польщі, в 1931 році, але обоє батьків — українці і виховали сина на свідомого українця. Хоч доля судила йому стати окрасою сцени неукраїнської опери, то він ніколи не забув ні своєї мови, яку знає бездоганно, ані своєї православної віри, ні історії свого народу, ні своєї пісні. Співак залюбки концертує з українським репертуаром на різних концертах, як також не відмовляється виступати як соліст з відомим українськи хором у Польщі „Журавлі".

Про маестра Денисенка раз-у-раз пише „Наше Слово", часопис з Варшави, як і „Український Календар", що його видає Українське Суспільно-Культурне Товариство (СУКТ) у Варшаві. У славетному ряді таких імен українських співаків, які співали на польській оперовій сцені, як Олександер Мишуга (1853-1922), Соломія Крушельницька (1873-1952), Адам Дідур (1873-1946), Модест Менцінський (1876-1935), згадується відразу В.Денисенка, виконавця вже протягом 30 років (він почав оперну кар'єру, маючи всього 19 років віку) багатьох коронних ролей із світових і польських опер.

У цьому переліку є такі його креації, як Борис Годунов з одноіменної опери Мусурґського, за яку співак заслужив від швайцарського відомого критика порівняння з „вічно великим Шаляпіном"; король Макбет з „Макбета" Верді, Мефістофель з „Фауста" Ґуно, Дон Базіліо із „Сивільського цирульника" Россіні, Фіґаро з „Весілля Фіґаро" Моцарта, Ескаміліо з „Кармен" Бізе, Збігнєв з „Страшного двору" Монюшка, Яго з „Отелло" Верді, Скарпія з „Тоски" Пуччіні, Ріґолетто з одноіменної опери Верді, граф Ді Люна з „Трубадура" Верді, Кардинал з „Жидівки" Галєві, чи Борис Ізмайлов з сучасної російської опери „Катерина Ізмайлова" Дмитра Шостаковіча.

Мріє співак про виступ у Києві, що досі не сталося, хоч у Москві в Державному Академічному Великому Театрі виступати маестрові доводилося.

„Великий Театр" варшавський давав тут у „Большом Театре" польську оперу „Страшний Двір" і „Кармен", де в обох операх у головних ролях виступав В.Денисенко. З того часу він має також симпатичні згадки про зустрічі з Іваном Козловським як також з Дмитром Гнатюком. В.Денисенко відвідував Україну, як турист, відвідував місця, звідки походили його батьки, які виїхали з рідного краю відразу після українських визвольних змагань.

Рано В.Денисенко почав співати, „раніше, ніж почав ходити", успадкувавши музичний і співацький талант від своєї матері Марії із Степанців, тут вчився в добрих учителів співу і дуже вчасно розпочав професійну кар'єру оперового співака, що повела його на сцени майже всіх найбільших оперних театрів Европи. Він давав гостинні виступи в обох Німеччинах, Швеції, Туреччині, Румунії, Чехо-Словаччині, Болгарії, навіть, як сказано, в СССР. Скрізь його виступи похвально і захоплено зустрічала фахова музична критика.

З цікавістю члени редакції „Свободи" переглядали вимовні друковані матеріяли про нашого співака, які маестро привіз із собою. Помітне враження робить пам'яткова монографічна публікація в 30-річчя артистичної праці співака на оперній сцені, видана дирекцією і мистецьким колективом Великого Театру у Варшаві з сердечними побажаннями дальшої блискучої діяльности на оперному полі й висловами признання за вершини осягів протягом цих 30-ти років.

Про сам цей свій ювілей згадує співак з признанням для земляків-українців, спеціяльно членів хору „Журавлі", що всі прибули на його свято на чолі з дириґентом Ярославом Полянським, який зумів поставити хор на професійний рівень.

При „Журавлях" і при згадці про УСКТ маестро Денисенко висловився про українсько-польські відносини, про життя в сучасній Польщі. Згадував він також про відношення до себе, і, на щастя, не міг би назвати жодного випадку дискримінації себе як українця в місці свого проживання й праці. При цьому зауважив, що різні „фобії" виявляють звичайно дрібні людці, а вийшовши на мистецькі вершини, там вже нема перешкод.

РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ НТШ

Ню Йорк, Н.Й. — Філологічна секція Наукового Товариства Ім Шевченка, комісія дослідів і публікацій та Рада представників реґіональних комітетів влаштовують тут в суботу, 17-го жовтня ц.р., о год. 1:30 по полудні у приміщенні НТШ при 302-304 Захід 13-та вулиця - річну конференцію. На порядку нарад: відкриття - проф. Василь Лев, голова КРДП, Микола Ценко, голова РПРК; відчитання протоколу з минулорічної конференції – Іван Дурбак; слово від управи НТШ - д-р Ярослав Падох, голова НТШ; Уваги до структури реґіональних збірників - Богдан Струмінський; Сучасний стан реґіональних дослідів - І.Дурбак; звіт представників реґіональних комітетів; дискусія і ухвали. Того самого дня і в тому ж приміщенні о год. 6-ій вечора відбудеться конференція біблійологічної комісії з доповіддю д-ра Олександра Соколишина на тему: „Чотирисоріччя появ Острозької Біблії".

ЗУСТРІЧ УКРАЇНЦІВ З ДЖ. ФЛОРІО

Іст Брансвік, Н.Дж. — У вівторок, 20-го жовтня ц.р., тут від год 8-ої до 10-ої вечора в Рамада Інн готелі (Дорога 18, виїзд з нюджерзького Тирнпайку ч. 9) відбудеться зустріч українців і представників інших східньоевропейських народів з демократичним кандидатом на губернатора Джеймсом Флоріо, що її організують демократичні клюби багатьох повітів. Повіт Гадсон репрезентуватиме Ірена Загилькевич.

ЄПИСКОП, НЕ МИТРОПОЛИТ

У „Свободі", ч. 196, з п'ятниці 16-го жовтня ц.р., у репортажі (В.Д.) „Епархія Стемфорду достойно відзначила 25-річчя існування" слід читати: „Першими єпископами в Стемфорді були пізніші два Митрополити, а саме Митрополит Амврозій Сенишин і Митрополит Йосиф Шмондюк, а третім єпископом став Владика Василь Лостен". Як також слід читати: „Архиєпископ-коадьютор Мирослав Любачівський передав привіт для Владики Лостена від Патріярха і Кардинала Йосифа Сліпого й згадав про своє перебування у Стемфорді в минулому".

В НЮАРКУ ПОМЕР БЛ. П. МИХАЙЛО ЯРЕМКО

Нюарк, Н. Дж. — У четвер, 15-го жовтня 1981 р., тут помер по короткій, але тяжкій недузі бл. п. Михайло Яремко, довголітній член ОУН, в'язень концтаборів, вірний Богові і Україні син українського народу. Покійний жив в Пармі, Огайо, а помер в Нюарку. Друзі Покійного з Глен Спей, Н. Й., і Нюарку, складаючи співчуття дружині Іванці і родині, інформують, що тіло бл. п. М. Яремка буде перевезене до Парми, де відбудеться похорон.

ДОПОВІДЬ Д—РА М. ПРОКОПА

Ню Йорк, Н.Й. — Заходами Осередку середовища ЗП УГВР тут в суботу, 24-го жовтня ц.р., о год. 5-ій по полудні, в Українському Народному Домі при 140 Друга авеню, відбудеться доповідь д-ра Мирослава Прокопа на тему: „У сорокові роковини протинімецької боротьби" (Українська політика під час Другої світової війни - оцінка і висновки). Після доповіді запити й дискусія.